

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2201/2003

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se bez ohledu na druh soudu vztahuje na občanskoprávní věci týkající se
  - a) rozvodu, rozluky nebo prohlášení manželství za neplatné;
  - b) přiznání, výkonu, převedení a úplného nebo částečného odnětí rodičovské zodpovědnosti.
2. Věci uvedené v odst. 1 písm. b) se mohou zejména týkat
  - a) práva péče o dítě a práva na styk s dítětem,
  - b) poručnictví, opatrovnictví a podobných institutů,
  - c) určení osoby, orgánu nebo jiného subjektu odpovědných za dítě či jeho jmění nebo pověřených zastupováním dítěte či napomáháním dítěti a stanovení jejich úkolů,
  - d) umístění dítěte do pěstounské rodiny nebo ústavní péče,
  - e) opatření k ochraně dítěte spojených se správou, zachováním a nakládáním se jměním dítěte.
3. Toto nařízení se nevztahuje na
  - a) určení nebo popření rodičovství,
  - b) rozhodnutí o osvojení, předadopční opatření nebo na neplatnost či zrušení osvojení,
  - c) příjmení a jména dítěte,
  - d) dosažení zletilosti,
  - e) vyživovací povinnosti,
  - f) správy jmění nebo dědictví,
  - g) opatření přijatá v důsledku trestných činů spáchaných dětmi.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- 1) „soud“ zahrnuje všechny orgány členských států příslušné k rozhodování ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení podle článku 1;
- 2) „soudcem“ se rozumí soudce nebo úředník s pravomocemi rovnocennými soudcovským ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;
- 3) „rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí o rozvodu, rozluce nebo prohlášení manželství za neplatné a rozhodnutí týkající se rodičovské zodpovědnosti, vydané soudem členského státu, bez ohledu na to, jak je označeno, včetně výrazů „rozhodnutí“, „rozsudek“, „usnesení“ nebo „nařízení“;
- 4) „členským státem původu“ se rozumí členský stát, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, které má být vykonáno;
- 5) „členským státem výkonu“ se rozumí členský stát, ve kterém je navrhován výkon rozhodnutí;
- 6) „rodičovskou zodpovědností“ se rozumějí veškerá práva a povinnosti fyzické nebo právnické osoby týkající se dítěte nebo jmění dítěte, která jsou jí svěřena rozhodnutím, právními předpisy nebo právně závaznou dohodou. Tento pojem zahrnuje především právo péče o dítě a právo na styk s dítětem;
- 7) „nositelům rodičovské zodpovědnosti“ se rozumí osoba, která má rodičovskou zodpovědnost k dítěti;
- 8) „právem péče o dítě“ se rozumějí práva a povinnosti týkající se péče osoby o dítě, a zejména právo určit místo bydliště dítěte;
- 9) „právo na styk s dítětem“ zahrnuje zejména právo vzít dítě na omezenou dobu na místo odlišné od místa jeho obvyklého bydliště;
- 10) „neoprávněným odebráním nebo zadržením“ se rozumí odebrání nebo zadržení dítěte,
  - a) kterým je porušováno právo péče o dítě vyplývající ze soudního rozhodnutí, ze zákona nebo z právně závazné dohody podle právních předpisů členského státu, ve kterém mělo dítě své obvyklé bydliště bezprostředně před odebráním nebo zadržením;
  - a
  - b) za předpokladu, že v době odebrání nebo zadržení bylo skutečně vykonáváno právo péče o dítě, ať společně nebo samostatně, nebo by toto právo bylo vykonáváno, kdyby k odebrání nebo zadržení nedošlo.

Péče o dítě se považuje za vykonávanou společně v případě, kdy podle rozhodnutí nebo ze zákona jeden z nositelů rodičovské zodpovědnosti nemůže rozhodnout o místě bydliště dítěte bez souhlasu jiného nositele rodičovské zodpovědnosti.